

How to study Chumash- One book at a time - Shmot class #14

From Complaints to Covenants -Part three

Fear at Mt. Sinai - in light of Eliyahu at Mt. Carmel

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

In this week's shiur we continue our discussion of the centrality of 'fear' in the events that transpire when Am Yisrael hears the 'Dibrot'

Review: The fear of death at Har Sinai

Devarim 5:18-28

יח אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל-כָּל-
קְהִלְכֶם בְּהָר, מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הָעֵנָן וְהַעֲרָפֶל--
קוֹל גָּדוֹל, וְלֹא יָסָף; וַיִּכְתְּבֵם, עַל-שְׁנֵי לַחֹת
אֲבָנִים, וַיִּתֵּן, אֵלַי.

18 These words the LORD spoke unto all your assembly in the mount out of the midst of the fire, of the cloud, and of the thick darkness, with a great voice, and it went on no more. And He wrote them upon two tables of stone, and gave them unto me.

יט וַיְהִי, כְּשֶׁמָּעַכְם אֶת-הַקּוֹל מִתּוֹךְ
הַחֹשֶׁךְ, וְהָהָר, בֹּעֵר בָּאֵשׁ; וַתִּקְרְבוּ אֵלַי,
כָּל-רָאשֵׁי שְׁבִטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם.

19 And it came to pass, when ye heard the voice out of the midst of the darkness, while the mountain did burn with fire, that ye came near unto me, even all the heads of your tribes, and your elders;

כ וַתֹּאמְרוּ, הֵן הִרְאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-
כְּבוֹדוֹ וְאֶת-גְּדֻלּוֹ, וְאֶת-קְלוֹ שְׁמַעְנוּ, מִתּוֹךְ
הָאֵשׁ; הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ, כִּי-יִדְבֹּר אֱלֹהִים
אֶת-הָאָדָם וְחַי.

20 and ye said: 'Behold, the LORD our God hath shown us His glory and His greatness, and we have heard His voice out of the midst of the fire; we have seen this day that God doth speak with man, and he liveth.

כא וְעַתָּה, לָמָּה נָמוּת, כִּי תֹאכְלֵנוּ,
הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת; אִם-יִסָּפִים
אֲנַחְנוּ, לִשְׁמֹעַ אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
עוֹד--וּמָתָנוּ.

21 Now therefore why should we die? for this great fire will consume us; if we hear the voice of the LORD our God any more, then we shall die.

כב כִּי מִי כָל-בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים
חַיִּים מִדְּבַר מִתּוֹךְ-הָאֵשׁ, כָּמֵנוּ--וַיְחִי.

22 For who is there of all flesh, that hath heard the voice of the living God speaking out of the midst of the fire, as we have, and lived?

כג קִרַּב אֶתָּה וּשְׁמַע, אֶת כָּל-אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ; וְאַתָּה תִּדְבֹּר אֵלֵינוּ, אֶת כָּל-אֲשֶׁר יִדְבֹּר
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ--וּשְׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ.

23 Go thou near, and hear all that the LORD our God may say; and thou shalt speak unto us all that the LORD our God may speak unto thee; and we will hear it and do it.'

כד וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹל דְּבָרֵיכֶם, בְּדִבְרֵיכֶם
אֵלַי; וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי, שְׁמַעְתִּי אֶת-קוֹל דְּבָרֵי
הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ--
הֵיטִיבוּ, כָּל-אֲשֶׁר דִּבְּרוּ.

24 And the LORD heard the voice of your words, when ye spoke unto me; and the LORD said unto me: 'I have heard the voice of the words of this people, which they have spoken unto thee; they have well said all that they have spoken.

כה מִי-יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לָהֶם, לִירְאָה אֹתִי
וּלְשׁוֹמֵר אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי--כָּל-הַיָּמִים;
לִמְעַן יִיטֵב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם, לְעֹלָם.

25 Oh that they had such a heart as this alway, to fear Me, and keep all My commandments, that it might be well with them, and with their children for ever!

I. Devarim chapter 4 – in the intro to the main speech the importance of the experience

ט רק השמר לך ושמר נפשך מאד, פן-תשכח
את-הדברים אשר-ראו עיניך ופן-יסורו
מלבבך, כל, ימי חיך; והודעתם לבניך, ולבני
בניך.

9 Only take heed to thyself, and keep thy soul diligently, lest thou forget the things which thine eyes saw, and lest they depart from thy heart all the days of thy life; but make them known unto thy children and thy children's children;

י יום, אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב,
באמר יהוה אלי הקהל-לי את-העם, ואשמעם
את-דברי: אשר ילמדון ליראה אתי, כל-
הימים אשר הם חיים על-האדמה, ואת-
בניהם, ילמדון.

10 the day that thou stoodest before the LORD thy God in Horeb, when the LORD said unto me: 'Assemble Me the people, and I will make them hear My words that they may learn to fear Me all the days that they live upon the earth, and that they may teach their children.'

יא ותקרבו ותעמדון, תחת החר; והחר בער
באש, עד-לב השמים--חשך, ענן וערפל.

11 And ye came near and stood under the mountain; and the mountain burned with fire unto the heart of heaven, with darkness, cloud, and thick darkness.

יב וידבר יהוה אליכם, מתוך האש: קול
דברים אתם שמעים,
ותמונה אינכם ראים זולתי קול.

12 And the LORD spoke unto you out of the midst of the fire; ye heard the voice of words, but ye saw no form; only a voice.

יג ויגד לכם את-בריתו, אשר צוה אתכם
לעשות--עשרת, הדברים; ויכתבם, על-שני
לחות אבנים.

13 And He declared unto you His covenant, which He commanded you to perform, even the ten words; and He wrote them upon two tables of stone.

יד ואתי צוה יהוה, בעת ההוא, ללמד אתכם,
חקים ומשפטים: לעשותכם אתם--בארץ,
אשר אתם עברים שמה לרשתה.

14 And the LORD commanded me at that time to teach you statutes and ordinances, that ye might do them in the land whither ye go over to possess it.

טו ונשמרתם מאד, לנפשתיכם: כי לא
ראיתם, כל-תמונה, ביום דבר יהוה אליכם
בחרב, מתוך האש.

15 Take ye therefore good heed unto yourselves--for ye saw no manner of form on the day that the LORD spoke unto you in Horeb out of the midst of the fire--

טז פן-תשחתון--ועשיתם לכם פסל, תמונת
כל-סמל: תבנית זכר, או נקבה.

16 lest ye deal corruptly, and make you a graven image, even the form of any figure, the likeness of male or female,

II. Devarim chapter 31 – The purpose of Hakhel (as above)

יב הקהל את-העם, האנשים והנשים והטף,
וגרך, אשר בשעריך--למען ישמעו ולמען
ילמדו, ויראו את-יהוה אלהיכם, ושמרו
לעשות, את-כל-דברי התורה הזאת.

12 Assemble the people, the men and the women and the little ones, and thy stranger that is within thy gates, that they may hear, and that they may learn, and fear the LORD your God, and observe to do all the words of this law;

יג ובניהם אשר לא-ידעו, ישמעו ולמדו--
ליראה, את-יהוה אלהיכם: כל-הימים,
אשר אתם חיים על-האדמה, אשר אתם
עברים את-הירדן שמה, לרשתה. {פ}

13 and that their children, who have not known, may hear, and learn to fear the LORD your God, as long as ye live in the land whither ye go over the Jordan to possess it.'

III. Eliyahu at Mt. Carmel -

I Kings chapter 18

ל וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם לְכָל-הָעָם גִּשּׁוּ אֵלַי, וַיִּגָּשׁוּ
כָל-הָעָם אֵלָיו; וַיִּרְפֹּא אֶת-מִזְבֵּחַ יְהוָה,
הַהָרוּס.

30 And Elijah said unto all the people: 'Come near unto me'; and all the people came near unto him. And he repaired the altar of the LORD that was thrown down.

לֹא וַיִּקַּח אֵלֵיהֶם, שְׁתֵּים עָשָׂר אֲבָנִים,
כַּמִּסְפָּר, שֶׁבְטֵי בְנֵי-יַעֲקֹב--אֲשֶׁר הָיָה דְבַר-
יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר, יִשְׂרָאֵל יְהִי שְׁמִי.

31 And Elijah took twelve stones, according to the number of the tribes of the sons of Jacob, unto whom the word of the LORD came, saying: 'Israel shall be thy name.'

לִב וַיִּבְנֶה אֶת-הָאֲבָנִים מִזְבֵּחַ, בְּשֵׁם יְהוָה;
וַיַּעַשׂ תַּעֲלָה, כְּבֵית סֹאתִים זָרַע, סָבִיב,
לְמִזְבֵּחַ.

32 And with the stones he built an altar in the name of the LORD; and he made a trench about the altar, as great as would contain two measures of seed.

לֵג וַיַּעֲרֹךְ, אֶת-הָעֵצִים; וַיִּנְתַּח, אֶת-הַפָּר,
וַיִּשֶׂם, עַל-הָעֵצִים.

33 And he put the wood in order, and cut the bullock in pieces, and laid it on the wood.

לֵד וַיֹּאמֶר, מָלְאוּ אַרְבָּעָה כַּדִּים מַיִם, וַיִּצְקוּ
עַל-הָעֵלָה, וְעַל-הָעֵצִים; וַיֹּאמֶר שְׁנֹי וַיִּשְׁנֹי,
וַיֹּאמֶר שְׁלֹשׁוּ וַיִּשְׁלֹשׁוּ.

34 And he said: 'Fill four jars with water, and pour it on the burnt-offering, and on the wood.' And he said: 'Do it the second time'; and they did it the second time. And he said: 'Do it the third time'; and they did it the third time.

לֵה וַיִּלְכוּ הַמַּיִם, סָבִיב לְמִזְבֵּחַ; וְגַם אֶת-
הַתַּעֲלָה, מָלֵא-מַיִם.

35 And the water ran round about the altar; and he filled the trench also with water.

לו וַיְהִי בַעֲלוֹת הַמִּנְחָה, וַיִּגַּשׂ אֵלֵיהֶם הַנָּבִיא
וַיֹּאמֶר, יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל,
הַיּוֹם יִדָּע כִּי-אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי
עַבְדְּךָ; וּבִדְבָרְךָ (וּבִדְבָרְךָ) עָשִׂיתִי, אֶת כָּל-
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.

36 And it came to pass at the time of the offering of the evening offering, that Elijah the prophet came near, and said: 'O LORD, the God of Abraham, of Isaac, and of Israel, let it be known this day that Thou art God in Israel, and that I am Thy servant, and that I have done all these things at Thy word.

לז עֲנֵנִי יְהוָה, עֲנֵנִי, וַיִּדְּעוּ הָעָם הַזֶּה, כִּי-אַתָּה
יְהוָה הָאֱלֹהִים; וְאַתָּה הִסַּבְתָּ אֶת-לִבָּם,
אֲחֵרִינִית.

37 Hear me, O LORD, hear me, that this people may know that Thou, LORD, art God, for Thou didst turn their heart backward.'

לח וַתִּפֹּל אֵשׁ-יְהוָה, וַתֹּאכַל אֶת-הָעֵלָה
וְאֶת-הָעֵצִים, וְאֶת-הָאֲבָנִים, וְאֶת-הָעֶפֶר;
וְאֶת-הַמַּיִם אֲשֶׁר-בַּתַּעֲלָה, לֶחֱכָה.

38 Then the fire of the LORD fell, and consumed the burnt-offering, and the wood, and the stones, and the dust, and licked up the water that was in the trench.

לט וַיֵּרָא, כָּל-הָעָם, וַיִּפְּלוּ, עַל-פְּנֵיהֶם;
וַיֹּאמְרוּ--יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים,
יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים.

39 And when all the people saw it, they fell on their faces; and they said: 'The LORD, He is God; the LORD, He is God.'

Note, the numerous parallels to Har Sinai

Also, note how it only lasted one day,

[was Har Sinai any more succesful?]

IV. Kings chapter 19 – When Eliyahu resigns – and WHY

א וַיֹּגֵד אַחָאָב לְאִיזָבֵל, אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִיו, וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר הָרַג אֶת-כָּל-הַנְּבִיאִים, בַּחֶרֶב.

1 And Ahab told Jezebel all that Elijah had done, and withal how he had slain all the prophets with the sword.

ב וַתִּשְׁלַח אִיזָבֵל מַלְאָךְ, אֶל-אֱלֹהִיו לֵאמֹר: כֹּה-יַעֲשׂוּן אֱלֹהִים, וְכֹה יוֹסִפוּן, כִּי-כָעַת מָחָר אָשִׁים אֶת-נַפְשִׁיךָ, כְּנַפֵּשׁ אֶחָד מֵהֶם.

2 Then Jezebel sent a messenger unto Elijah, saying: 'So let the gods do [to me], and more also, if I make not thy life as the life of one of them by to-morrow about this time.'

ג וַיָּרָא, וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל-נַפְשׁוֹ, וַיָּבֵא, בְּאֵר שֶׁבַע אֲשֶׁר לִיהוּדָה; וַיֵּנַח אֶת-נַעֲרוֹ, שָׁם.

3 And when he saw that, he arose, and went for his life, and came to Beer-sheba, which belongeth to Judah, and left his servant there.

ד וְהוּא-הֵלֵךְ בַּמִּדְבָּר, דֶּרֶךְ יוֹם, וַיָּבֵא, וַיֵּשֶׁב תַּחַת רֶתֶם אֶחָת (אֶחָד); וַיִּשְׁאַל אֶת-נַפְשׁוֹ, לָמוּת, וַיֹּאמֶר רַב עֲתָה יְהוָה קַח נַפְשִׁי, כִּי-לֹא-טוֹב אֲנֹכִי מֵאֲבֹתַי.

4 But he himself went a day's journey into the wilderness, and came and sat down under a broom-tree; and he requested for himself that he might die; and said: 'It is enough; now, O LORD, take away my life; for I am not better than my fathers.'

ה וַיִּשְׁכַּב, וַיֵּישָׁן, תַּחַת, רֶתֶם אֶחָד; וְהִנֵּה-זֶה מַלְאָךְ נֹגֵעַ בּוֹ, וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם אֲכֹל.

5 And he lay down and slept under a broom-tree; and, behold, an angel touched him, and said unto him: 'Arise and eat.'

ו וַיִּבֶט, וְהִנֵּה מֵרָאשֵׁיתוֹ עֵגֶת רִצְפִּים וְצַפְחַת מַיִם; וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתֵּי, וַיִּשְׁכַּב וַיִּשְׁכַּב.

6 And he looked, and, behold, there was at his head a cake baked on the hot stones, and a cruse of water. And he did eat and drink, and laid him down again.

ז וַיָּשָׁב מַלְאָךְ יְהוָה שְׁנִית וַיִּגַּע-בּוֹ, וַיֹּאמֶר קוּם אֲכֹל: כִּי רַב מְמֹד, הַדֶּרֶךְ.

7 And the angel of the LORD came again the second time, and touched him, and said: 'Arise and eat; because the journey is too great for thee.'

ח וַיָּקָם, וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתֵּי; וַיֵּלֶךְ בְּכַח הָאֲכִילָה הַהִיא, אַרְבָּעִים יוֹם וָאַרְבָּעִים לַיְלָה, עַד הַר הָאֱלֹהִים, חֵרֵב.

8 And he arose, and did eat and drink, and went in the strength of that meal forty days and forty nights unto Horeb the mount of God.

ט וַיָּבֵא-שָׁם אֶל-הַמְּעָרָה, וַיֵּלֶן שָׁם; וְהִנֵּה דְבַר-יְהוָה, אֵלָיו, וַיֹּאמֶר לוֹ, מַה-לָּךְ פֹּה אֱלֹהִיו.

9 And he came thither unto a cave, and lodged there; and, behold, the word of the LORD came to him, and He said unto him: 'What doest thou here, Elijah?'

י וַיֹּאמֶר קִנְאָה קִנְאָתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת, כִּי-עֲזָבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל-אֶת-מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרְסוּ, וְאֶת-בְּנֵי־אִיֶּךָ הָרְגוּ בַּחֶרֶב; וְאֲנִי לְבַדִּי, וַיִּבְקְשׁוּ אֶת-נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ.

10 And he said: 'I have been very jealous for the LORD, the God of hosts; for the children of Israel have forsaken Thy covenant, thrown down Thine altars, and slain Thy prophets with the sword; and I, even I only, am left; and they seek my life, to take it away.'

יא וַיֹּאמֶר, צֵא וְעַמְדָּתָ בְּהָר לִפְנֵי יְהוָה, וְהִנֵּה יְהוָה עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוֹלָה וְחֹזֶק מִפָּרֶק הָרִים וּמִשֹּׁבַר סָלְעִים לִפְנֵי יְהוָה, לֹא בְרוּחַ יְהוָה; וְאַחֵר הָרוּחַ רֵעַשׁ, לֹא בְרֵעַשׁ יְהוָה.

11 And He said: 'Go forth, and stand upon the mount before the LORD.' And, behold, the LORD passed by, and a great and strong wind rent the mountains, and broke in pieces the rocks before the LORD; but the LORD was not in the wind; and after the wind an earthquake; but the LORD was not in the earthquake;

יב וְאַחֵר הָרֵעַשׁ אֵשׁ, לֹא בָאֵשׁ יְהוָה; וְאַחֵר הָאֵשׁ, קוֹל דְּמָמָה דַּקָּה.

12 and after the earthquake a fire; but the LORD was not in the fire; and after the fire a still small voice.

יג וַיְהִי כִשְׁמַע אֱלֹהִיו, וַיִּלְט פָּנָיו בְּאֲדָרְתוֹ, וַיֵּצֵא, וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמְּעָרָה; וְהִנֵּה אֵלָיו, קוֹל, וַיֹּאמֶר, מַה-לָּךְ פֹּה אֱלֹהִיו.

13 And it was so, when Elijah heard it, that he wrapped his face in his mantle, and went out, and stood in the entrance of the cave. And, behold, there came a voice unto him, and said: 'What doest thou here, Elijah?'

יד וַיֹּאמֶר קִנְאָה קִנֵּאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת, כִּי-
עָזְבוּ בְרִיתִךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--אֶת-מִזְבְּחֶיךָ הָרָסוּ, וְאֶת-
נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בַּחֶרֶב; וְאֲנִי לְבַדִּי, וַיִּבְקְשׁוּ אֶת-
נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ. {ס}

14 And he said: 'I have been very jealous for the LORD, the God of hosts; for the children of Israel have forsaken Thy covenant, thrown down Thine altars, and slain Thy prophets with the sword; and I, even I only, am left; and they seek my life, to take it away.' {S}

טו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו, לֵךְ שׁוּב לְדֶרֶךְךָ מְדִבְרָה
דַּמָּשֶׁק; וּבָאתָ, וּמָשַׁחְתָּ אֶת-חֲזָאֵל לְמֶלֶךְ--עַל-אַרָם.

15 And the LORD said unto him: 'Go, return on thy way to the wilderness of Damascus; and when thou comest, thou shalt anoint Hazael to be king over Aram;

טז וְיָאתָ יֵהוּא בֶן-נִמְשִׁי, תִּמְשָׁח לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל;
וְאֶת-אֵלִישָׁע בֶּן-שָׁפָט מֵאֲבֵל מְחוּלָה, תִּמְשָׁח לְנָבִיא
תַּחְתָּיֶךָ.

16 and Jehu the son of Nimshi shalt thou anoint to be king over Israel; and Elisha the son of Shaphat of Abel-meholah shalt thou anoint to be prophet in thy room.

יז וְהָיָה, הַנִּמְלָט מִחֶרֶב חֲזָאֵל--יָמִית יְהוּא;
וְהַנִּמְלָט מִחֶרֶב יְהוּא, יָמִית אֵלִישָׁע.

17 And it shall come to pass, that him that escapeth from the sword of Hazael shall Jehu slay; and him that escapeth from the sword of Jehu shall Elisha slay.

Discuss, the 'danger of fear' vs the 'fear of danger'

**Discuss how this may relate to chapter 6 of Sefer Devarim
& the commandment to love Hashem**

See Devarim 6:4-8 in its context

See also Devarim chapter 7, and concept of "ahava" & "bechira"

V. Shmot Chapter 19 - From Covenant to Commandment

Arrival at Har Sinai:

1 In the third month after the children of Israel left the land of Egypt, the same day came they into the wilderness of Sinai. 2 And when they were departed from Rephidim, and were come to the wilderness of Sinai, they encamped in the wilderness; and there Israel encamped before the mount.

The Proposition:

3 And Moses went up unto God, and Hashem called unto him out of the mountain, saying: 'Thus shall you say to the house of Jacob, and tell the children of Israel: 4 You have seen what I did unto the Egyptians, and how I bore you on eagles' wings, and brought you unto Myself. 5 Now therefore, if you will hearken unto My voice, and keep My covenant,

[then] you shall be Mine own treasure from among all peoples;

for [because/ eventhough]

all the earth is Mine;

6 and you shall be for Me a:

kingdom of priests, and a holy nation. *These are the words which you shall speak unto the children of Israel.'*

Bnei Yisrael accept -

7 And Moses came and called for the elders of the people, and set before them all these words which Hashem commanded him. 8 And all the people answered together, and said: 'All that Hashem has spoken we will do.' And Moses reported the words of the people unto Hashem.

God's Plan(s) for how to transmit the laws

9 And Hashem said unto Moses: 'Lo, I come unto thee in a thick cloud, that the people may hear when I speak with thee, and may also believe thee for ever.' And Moses told the words of the people unto Hashem. [PLAN 'A' - via Moshe]

10 And Hashem said unto Moses: 'Go unto the people, and sanctify them to-day and to-morrow, and let them wash their garments, 11 and be ready against the third day; for the third day Hashem will come down in the sight of all the people upon mount Sinai. [PLAN 'B' - direct]

Arrival at Har Sinai:

א בַּחֹדֶשׁ, הַשְּׁלִישִׁי, לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם--בַּיּוֹם הַזֶּה, בָּאוּ מִדְבַּר סִינַי. ב וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים, וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי, וַיַּחֲנוּ, בַּמִּדְבָּר; וַיַּחֲנוּ-שָׁם יִשְׂרָאֵל, נֶגֶד הָהָר.

The Proposition:

ג וּמֹשֶׁה עָלָה, אֶל-הָאֱלֹהִים; וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה, מִן-הָהָר לֵאמֹר:

ד **זֶה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב, וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.**
ה אַתֶּם רְאִיתֶם, אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם; וְאֲשָׁא אֶתְכֶם עַל-כִּנְפֵי נְשָׁרִים, וְאָבֹא אֶתְכֶם אֵלַי. ה וְעַתָּה,

ו אַם-שָׁמוֹעַ תִּשְׁמָעוּ בְקוֹלִי, וּשְׁמַרְתֶּם, אֶת-בְּרִיתִי--וְהִיִּיתֶם לִי סֻגְלָה מִכָּל-הָעַמִּים, כִּי-לִי כָל-הָאָרֶץ. ז וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מְמַלְכֶת כְּהֹנִים, וְגוֹי קָדוֹשׁ:

ח **אֵלֶּה, הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר תְּדַבֵּר, אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.**

Bnei Yisrael accept -

ט וַיָּבֹא מֹשֶׁה, וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם; וַיָּשֶׁם לִפְנֵיהֶם, אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר צִוָּהוּ, יְהוָה. ח וַיַּעֲנוּ כָל-הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ, כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה; וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת-דְּבָרֵי הָעָם, אֶל-יְהוָה.

God's Plan(s) for how to transmit the laws

י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הִנֵּה אֲנֹכִי בָא אֵלֶיךָ בְּעַב הָעָנָן, בְּעַבּוֹר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְרֵי עֲמֹד, וְגַם-בְּדַבְרֵי יִאֲמִינוּ לְעוֹלָם; **???**

יא וַיִּגַּד מֹשֶׁה אֶת-דְּבָרֵי הָעָם, אֶל-יְהוָה.

[PLAN 'A' - via Moshe]

יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵךְ אֶל-הָעָם, וְקַדְּשֵׁתָם הַיּוֹם וּמָחָר; וְכַבְּסוּ, שְׂמֹלֹתָם. יג וְהָיוּ נֹכְחִים, לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי: כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, יֵרָד יְהוָה לְעֵינֵי כָל-הָעָם--עַל-הָר סִינַי. [PLAN 'B' -]

PREPARATION:

12 And you shall set bounds unto the people round about, saying: Take heed to yourselves, that you go not up into the mount, or touch the border of it; whosoever touches the mount shall be surely put to death; 13 no hand shall touch him, but he shall surely be stoned, or shot through; whether it be beast or man, it shall not live; when the ram's horn soundeth long, they shall come up to the mount.' 14 And Moses went down from the mount unto the people, and sanctified the people; and they washed their garments. 15 And he said unto the people: 'Be ready against the third day; come not near a woman.'

REVELATION

16 And it came to pass on the third day, when it was morning, that there were thunders and lightnings and a thick cloud upon the mount, and the voice of a horn exceeding loud; and **all the people that were in the camp trembled.** 17 And Moses brought forth the people out of the camp to meet God; and they stood at the nether part of the mount. 18 Now mount Sinai was altogether on smoke, because the LORD descended upon it in fire; and the smoke thereof ascended as the smoke of a furnace, and the whole mount quaked greatly.

19 And when the voice of the horn waxed louder and louder, **Moses spoke, and God answered him** with a voice.

LIMITATION

20 And the LORD came down upon mount Sinai, to the top of the mount; and the LORD called Moses to the top of the mount; and Moses went up. 21 And the LORD said unto Moses: 'Go down, charge the people, **lest they break through unto the LORD to gaze, and many of them perish.** 22 And let the priests also, that come near to the LORD, sanctify themselves, lest the LORD break forth upon them.' 23 And Moses said unto the LORD: 'The people cannot come up to mount Sinai; for thou didst charge us, saying: Set bounds about the mount, and sanctify it.' 24 And the LORD said unto him: 'Go, get thee down, and thou shalt come up, thou, and Aaron with thee; **but let not the priests and the people break through to come up unto the LORD, lest He break forth upon them.**' 25 So Moses went down unto the people, and told them.

PREPARATION:

יב והגבולת את-העם סביב לאמר, השמרו לכם לות בהר ונגע בקצהו: כל-הנגע בהר, מות יומת. יג לא-תגע בו יד, כי-סקול יסקל או-ירה יירה--אם-בהמה אם-איש, לא יחיה; במשך, היבל, המה, יעלו בהר יד וירד משה מן-ההר, אל-העם; ויקדש, את-העם, ויכבסו, שמלתם. טו ויאמר, אל-העם, היו נכנים, לשלשת ימים: אל-תגשו, אל-אשה.

REVELATION

טז ויהי ביום השלישי בהית הבקר, ויהי קלת וברקים וענן כבד על-ההר, וקל שפר, חזק מאד; ויחרד כל-העם, אשר במחנה. יז ויצא משה את-העם לקראת האלהים, מן-המחנה; ויתיצבו, בתחתית ההר. יח והר סיני, עשן כלו, מפני אשר ירד עליו יהוה, באש; ויעל עשנו כעשן הכבשן, ויחרד כל-ההר מאד.

יט ויהי קול השפר, הולך וחזק מאד; משה ידבר, והאלהים יענו בקול.

LIMITATION

כ וירד יהוה על-הר סיני, אל-ראש ההר; ויקרא יהוה למשה אל-ראש ההר, ויעל משה.

כא ויאמר יהוה אל-משה, רד העד בעם: פן-יהרסו אל-יהוה לראות, ונפל ממנו רב.

כב וגם הכהנים הנגשים אל-יהוה, יתקדשו:

פן-יפרץ בהם, יהוה.

כג ויאמר משה, אל-יהוה, לא-יוכל העם, לעלת אל-הר סיני: כי-אתה העדתה בנו, לאמר, הגבל את-ההר, וקדשתו. כד ויאמר אליו יהוה לך-רד, ועלית אתה ואהרן עמך; והכהנים והעם, אל-יהרסו לעלת אל-יהוה--פן-יפרץ-בם.

כה וירד משה, אל-העם; ויאמר, אלהם.

שמות פרק כ The Ten

'STATEMENTS'

א וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים, אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
לְאָמֹר. {ס}

ב אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: לֹא-יְהִי לְךָ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים, עַל-פָּנַי. ג לֹא-תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל, וְכָל-
תְּמוּנָה, אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ
מִתַּחַת--וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם, מִתַּחַת לָאָרֶץ. ד לֹא-
תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם, וְלֹא תַעֲבֹדֵם: כִּי אֲנֹכִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ, אֵל קַנָּא--פֶּקֶד עֵוֹן אֲבֹת עַל-בְּנֵים עַל-
שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים, לְשֹׂנְאֵי. ה וַעֲשֵׂה חֹסֶד,
לְאֵלִפִּים--לְאַהֲבִי, וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתַי. {ס}

Note switch to third person from first person:

ו לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשׁוֹא: כִּי
לֹא יִנָּקֶה יְהוָה, אֶת אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ
לְשׁוֹא. {פ}

ז זָכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת, לְקַדְּשׁוֹ. ח שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲבֹד, וַעֲשִׂיתָ כָּל-מְלֹאכְתְּךָ. ט וַיּוֹם, הַשְּׁבִיעִי--
שַׁבָּת, לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: לֹא-תַעֲשֶׂה כָל-מְלֹאכָה אַתָּה
וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ, עֲבָדְךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתְּךָ, וְגֵרְךָ, אֲשֶׁר
בִּשְׁעָרֶיךָ. י כִּי שֵׁשֶׁת-יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם
וְאֶת-הָאָרֶץ, אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם, וַיָּנַח,
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי; עַל-כֵּן, בֵּרַךְ יְהוָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת--
וַיְקַדְּשֵׁהוּ. {ס}

יא כִּבֹּד אֶת-אָבִיךָ, וְאֶת-אִמְךָ--לְמַעַן, יֵאָרְכוֹן
יָמֶיךָ, עַל הָאָדָמָה, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ.
{ס} יב לֹא תִרְצַח, {ס} לֹא תִנְאַף; {ס} לֹא
תִגְנֹב, {ס} לֹא-תַעֲנֶה בְרֵעֶךָ עַד שִׁקְר. {ס}
יג לֹא תַחְמֹד, בֵּית רֵעֶךָ; {ס} לֹא-תַחְמֹד אִשְׁת
רֵעֶךָ, וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ, וְכָל, אֲשֶׁר
לְרֵעֶךָ. {פ}

יד וְכָל-הָעָם רֹאִים אֶת-הַקּוֹלֹת וְאֶת-
הַלְפִידִם, וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר, וְאֶת-הַהָר,
עֹשֵׁן; וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנָּעוּ, וַיַּעֲמִדוּ מֵרָחֶק.

טו וַיֹּאמְרוּ, אֶל-מֹשֶׁה, דַּבֵּר-אַתָּה

עִמָּנוּ, וְנִשְׁמָעָה; וְאַל-יְדַבֵּר עִמָּנוּ

אֱלֹהִים, פֶּן-נָמוּת. טז וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל-הָעָם, אֵל-תִּירָאוּ, כִּי לִבְעֹבוֹר נִסוֹת

אֶתְכֶם, בָּא הָאֱלֹהִים; וּבְעֹבוֹר, תִּהְיֶה

יְרֵאתוֹ עַל-פְּנִיכֶם--לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ.

יז וַיַּעֲמֵד הָעָם, מֵרָחֶק; וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ

אֶל-הָעֶרְפֶּל, אֲשֶׁר-שָׁם הָאֱלֹהִים. {ס}